KÕIGI MAADE PROLETAARLASED, ÜHINEGE!

TALLINNA POLÜTEHNIK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 21 (1025) Reede, 26. juuni 1981 XXXIII aastakäik

LÕPU-NÄDAL LILLEDEGA

22.—26. juunini kestsid aulas lõpuaktused. Laulsid koorid ja kostsid tušihelid, kella 11-ks ja 14-ks kogunes suur hulk publikut, kel käes roosid, neigid, karikakrad . . .

Presiidiumilaua taga istusid õppejõud, pidulikumad ja tõsisemad tavalisest; kõnepuldist ütlesid teelesaatmise sõnu riigieksamikomisjonide esimehed, partei- ja komsomolikomiteede esindajad.

KÕIK SINU JAOKS, DIPLOMAND '81, kes Sa ka ise olid erisugune — ehitud, ärevil, võib-olla kohmetugi . . . Olid ilus.

Esinejatelt kuulsid lõpetajad rohkesti sooje tervitusi; tuletati meelde, et miite kõik, kes 4—5 aastat tagasi sessamas aulas alustasid, ei jõudnud pidumeelsesse lillenädalasse. Emad-isad, abikaasad-lapsed, sõbrad-tuttavad — on neilgi oma osa esmakursuslase teel diplomandiks. Kindlasti oli nii mitmelgi lõpetajal hetki, mil tundus — nüüd on lõpp, edasi enam ei saa! Aga sai, sai kohe päris lõppu. Üliõpilasaastate lõppu.

Kõrvaloleval Sven Arbeti pildil näeme automaatikateaduskonna lõpetajaid, kellele anti diplom kätte enne teisi — diplom kiitusega: Jüri Jalakas, Enn Kuuskmäe, Vahur Remmel, Aarne Roosi, Kaja Salum, Vladimir Žjaikin, Enno Veikesaar ja Benjamin Vološ. 5 aasta jooksul ei ühtki rahuldavat, 75% hinnetest väga head, ning väga hästi tehtud riigieksam ja diplomiprojekt.

«Nüüdsest oleme kolleegid. Ärge unustage teed oma instituuti, jääge ikka ja alati TPI patriootideks! Õnne ja edu eesootavail tööaastail rahvamajanduse eeslinil!» Selliseid sõnu ütlesid minejaile õppejõud.

«Aitäh! Aitäh õppejõududele, kes meid juhendasid ja meile nii mõnigi kord kibedat meelt põhjustasid — olime ju väljas ühe asja eest. Aitäh ka vanematele ja abikaasadele, kelleta ülikooliaastaid lihtsalt poleks olnud. Aitäh sõpradele, kellega koos möödusid ühiselt veedetud kiired tunnid pärast loenguid. Aitäh TPI-koolile.» Umbes nii könelesid lõpetajate nimel keemiainsener Peeter-Egil Lomp, automaatikainsener Urmas Hiire, ehitusinsener Avo Teder, energeetikainsener Ants Sild, mehaanikainsener Kaidu Jalakas ning ökonomist Aivar Sõrm. Könelesid 914 päevase osakonna lõpetaja nimel.

EÜE-81 4. juuli — 28. august

19. juunil korraldas EÜE Keskstaap pressikonverentsi, tutvustamaks eeloleva 16. töösuve ettevalmistamise tulemusi ja iseloomustamaks planeeritavat tööd ning ühiskondlik-poliitilisi ettevõtmisi. Ajakirjanike küsimustele vastamiseks oli valmis kogu keskstaabi liikmeskond: komandör **Madis Kallion**, komandöri asetäitja **Igor Jakobson**, komissar **Mart Kaik**, peainsener **Tõnu Kalvik**, ohutustehnikainsener **Väino Norit** ja peaarst **Olev Luha**. Sõnavõtuga esines EÜE-d kureeriv ELKNÜ Keskkomitee sekretär **Andres Raa**.

Lühidalt räägitust.

1981. aasta Üleliiduline Üliõpilaste Ehitusmalev kannab NLKP XXVI kongressi nime. Eesti Üliõpilaste Ehitusmalev avatakse pidulikult Maarjamäel 4. juulil. EÜE-81 pühendab oma suve lisaks austavale ja kohustavale nimetusele ka Rahvusvahelise Üliõpilasliidu 35. aastapäevale.

Ajalooliselt välja kujunenud ja end õigustanud regioonide jaotus on niisugune: **Tallinn** (pluss Harju rajoon), **Rakvere** (pluss Kohtla-Järve rajoon, Narva linn), **Kesk-Eesti** (Paide, Rapla rajoonid), **Tartu** (linn pluss rajoon, Jõgeva rajoon), **Lõuna-Eesti** (Põlva, Võru, Valga), **Sakala** (Viljandi, Pärnu rajoonid), **Väinamere** (Haapsalu rajoon pluss saared).

Tööle asub ligi 2500 malevlast, s. h. vabariigi esindusrühm **Gagarinis** 45 (kureerib TRÜ, tänavu möödus 20 aastat esimesest kosmoselennust ja 10 aastat üleliidulise ehitusmaleva šeflusest linna üle); meie vabariigi šefluspiirkond **Karjala** 120, uus šefluspiirkond **Tjuman** 80, **Moldaavia** 100 (põhiliselt tehnikumiõpilased), välismaale 145 (malevaveteranid, komsomoliaktivistid).

Tartu saab seoses ülikooli 350. juubeliga 220 üliõpilast Leningradi, Moskva, Novosibirski, Läti ja Vilniuse riiklikest ülikoolidest. Nende põhiline tegevus — linna heakorrastamine ja remonttööd.

Nenditi, et üliõpilasehitajad on väike kategooria inimesi, kes oma väljateenitud puhkuse ajal on otsustanud töötada. Vabatahtlik valik — töö puhkuse asemel, — selles ongi EÜE tugevus, tema traditsioonide jätk ja malevameeleolude edasikandumine aastast aastasse, ja mis veel oluline: erinevus kõigist teistest ehitusorganisatsioonidest.

Maleva komplekteerimine igale poole ei kulge aga teatavasti võrdse kergusega. On nn. rasked objektid, kuhu väga raske, rääkimata heast rühmast. Samal ajal on need objektid meie vabariigile ja rahvamajandusele eriti tähtsad. Tänavu näiteks Irboska, mis komplekteeriti alles viimasel kuul.

Nõrk koht on rühma- ja regioonifunktsionääride vähene küpsus. Iga juhti peab iseloomustama oskus viia kollektiivi enda järel, peab iseloomustama nõudlikkus teiste ja eelkõige iseenese vastu.

Muret teeb ka regiooni juhtkonna ja kohalike organite omavaheline nõrk koostöö. Suurema hoo võiks sisse saada ühine tegevus just kohaliku komsomoliorganisatsiooniga. Muidugi — rajooni komsomoliaktivistid oma enamikus on puhkusel; nii ehitus kui põllumajandus on suhteliselt hooajalised rahvamajandusharud, s. t. oma inimestel on palju tööd ja vähe aega, kuid häid näiteid siiski on: Viljandi, Paide ja Rapla komsomoli rajoonikomiteed korraldasid tutvumisüritused regioonistaabi ja rühmade funktsionääridega juba kevadel.

Aeg on näidanud, et kui rühmas on töö korras, on seal ka vaba aeg sisukas. Raskelt komplekteeritud rühmades, kus ettevalmistustööd praktiliselt puuduvad, läheb maleva alguses hulk aega organiseerimis-

*

TIPUD JA MASSILISUS

Selle aasta ateismikonkursist kokkuvõtteid tehes leidis kinnitust spordist tuntud tõde, et tipud kasvavad masside õlgadel. Rühma kõrge tase tagas ka parimate tuumakuse. Majandusteaduskonnas oli rühma TP-21 esinemine võimas: kolm viiendikku tudengeid vastas hästi ja väga hästi. Tulemus: parima ateismitundja konkursil osalenud 5 majandusteaduskonna tudengist said 4 laureaaditiitli. 1. ja 4. koht läksid õpperühma TP-21.

Kõige arvukamalt oli konkursi teises voorus automaatikuid. Nende hulgast tuli kolm laureaati.

Meeldivalt üllatasid ehitus- ja mehaanikateaduskonnad, kelle hea õppedistsipliin kindlustas neile arvuka esinduse paremate hulgas (vastavalt 5 ja 4) ning individuaalse teise võidupärja (sügisvooru eest Uko Ojale — EE-22) ja kaks laureaadikohta mehaanikuile.

Ainult ühe võistlejaga olid teises voorus esindatud energeetika- ja keemiateaduskonnad. Tulemusteltki eraldas neid vaid 0,5 punkti: V. Maldre (AO-21) lõpetas esikümne, R. Tammemägi (KÜ-21) jäi sellest napilt välja. Eelmistel aastatel esikohti pälvinud keemiatudengite enam kui tagasihoidlikku osavõttu tingis paljude samasugune suhtumine ateismikursusesse, mis jäi neile niisama kaugeks kui loengute aeg ja paik (esmaspäeval kell 8 Kopli «külmkambris»).

Ent rohkem oli meeldivat. Esimeses voorus võistles 782 tudengit, teise tuli pead proovima 24 tuumakamat. Esimese vooru parimad:

A. Heinmaa (TP-21) 59,5 punkti, A. Laidre (LE-22) 57 p., U. Oja (EE-22) 56 p. 55 punkti oli 5 tudengil.

Lõplik paremusjärjestus selgus teises voorus, kus paremad omavahel kaheringilise võistluse maha pidasid. Kohe esimeses (konspekti kasutamisega) ringis panid üldvõidule vundamendi alla A. Heinmaa (43 punkti) ja U. Oja (40 punkti). Esikümnesse tõusid Ü. Saa (TP-21; 39,5 punkti), M. Feldmann (MP-21; 39 p.) ja K. Põlluste (LE-22; 37 p.).

Konspektita ringi võitis **Uko Oja** (30,5 punkti) napi paremusega **Arvo Heinmaa** (29,5 p.) ees. Mõlemad tunnistati TPI 1980/81. õppeaasta parimateks üliõpilasteks-ateismitundjateks ja saavad rännata Kaukaasia ning Taga-Karpaatide mägiteedel. Head teadmised näitasid Ü. Rusingi (TP-21; 35 p.) 3.—6. kohalt kolmandaks, V. Tomuski (LE-22; 27 p.) 10.-lt kümnendaks ja L. Järve (TE-21; 26,5 p.) 12.-lt seitsmendaks.

Ateismikonkursi laureaatideks said:

1. Arvo Heinmaa, 132 punkti (parim kevadel); 2. Uko Oja, 126,5 p. (parim sügisel); 3. Ülle Rusing, 118 p.; 4. Ülla Saa, 117,5 p.; 5. Mati Feldmann, 114,5 p.; 6. Kaido Põlluste, 114 p.; 7. Lembit Järve, 112 p.; 8. Arvo Ruustal, 111 p.; 9. Raivo Linnas, 110,5 p.; 10.—11. Voldemar Tomusk, 109 p., Veiko Maldre, 109 p.

Kogu paremustabel on väljas III korpuse II korruse stendil.

Õnnitleme võitjaid! Kõikidel laureaatidel palume auhindade asjus astuda läbi filosoofia kateedrist (III-206). Neil on õigus osaleda ka järgmisel konkursil.

EÜE-81...

Algus 1. lk.

raskuste ületamisele. See mõjutab kohe ka töötulemusi (tööd ja riistu sageli ei olegi) ning mõjub kehvasti ka rühmaliikmete meeleolule. Seos töö—vaba aeg on malevas äärmiselt tihe.

Kohe esimestel tööpäevadel tuleb rühmades pidada **lahtised komsomolikoosolekud,** kus lahendataks tööprobleemid ja pandaks paika vaba aja peamised ettevõtmised. Konkreetsete tähtaegadega, mille täitmine eeldab komandöri kõigutamatut printsipiaalsust.

Paljude rühmade suvekohustuste hulka kuulub kohalike ajaloo- ja kultuurimälestiste eest hoolitsemine. Tööst vabal ajal korrastatakse koolide ümbruskonnad, staadionid, suve lõpul remonditakse koolimajad.

Hoogtööpäevad on tänavu 24. juulil ning 1. ja 14. augustil. Möödunud aastal töötas EÜE hoogtööpäevakutel 36,5 tuhande rubla eest, üleliidulises ulatuses on see vähemalt hea.

Kokkutulek peetakse taas Intsikurmus 7.—9. augustini. Sinna pääsemise kord selgub edaspidi.

Möödunudsuvise tööperioodi pikkuseks jäi 43 tööpäeva, tänavu on ees 40. S. a. on sõlmitud lepinguid 4 milj. 152 tuhande rubla eest, mis on veidi vähem kui m. a. Põhjus — juurde on tulnud hulk uusi lepingupartnereid, kes esialgu ei julge EÜE suuremat tööjõudlust arvestada. Lepingupartnereid on mitmesuguseid: on nn. ajaloolisi, kellega pole karta mingeid probleeme; ja on teisi, kellega võib juhtuda, et nad on oma võimeid üle hinnanud: malevarühm vajab ju pidevat tööett, et objektidel poleks pikka istumist.

Tallinna kohta olgu märkusena öeldud, et osa malevlasi läheb linnahalli II etapi ehitusele, osa hakkab värvima Õismäe rõdusid — see linnaosa esitatakse tuleval aastal riikliku preemia saamiseks.

Arvestades seda, et vorm nr. 286 järgi on kõrgkoolidesse vastu võetud terved inimesed, oli tänavu arsti viisaga lihtsam — need, kes kuuluvad (vähemalt) kohalise kasvatuse üldrühma, said viisa analüüsideta ja puugivastase vaktsineerimiseta. (V. a. mõistagi maaparandus- ja Lõuna rühmad). Rühmaarstide atesteerimine nättas häid tulemusi, vaatamata sellele, et ka arstid, nagu malev isegi, on noorenenud, olles põhiliselt I—II kursuselt.

Lõpuks veel mõned valusamad probleemid, mille kohta ajakirjanikud rohkesti küsimusi esitasid.

Partisanid. Nende vastu peaks kõige tulemuslikumilt võitlema õigus, mille järgi loetakse EÜE täieõiguslikeks liikmeks ka seda, kes elab-töötab rühmas vaid 1 kuu. See läheb malevastaaži hulka, inimene on sees rühma nimekirjas ja päevikus.

Edasi loe 4. lk.

TI-61 ARVUTITÖÖS

Miks majandusõppeainetes kasutatakse vähe arvutit? Ei ole üliõpilastele jõukohaseid programme, mis lahendaksid õpetatavate ainete probleeme. Pangem siis selleks otstarbeks tööle TI-eriala üliõpilased, otsustati teaduskonna metoodikakomisjonis. Sügisest peale esitasin ettevõtte planeerimise probleeme kaht moodi — mõistete sisu seletamise ja majanduslike näitajate arvutuste programmide koostamise lõikes. Lootsin, et mõni üliõpilane realiseerib minu poolt pakutava idee. Mõõdusid kuud, aga tulemust ei paistnud. Märtsis tunnistasin avameelselt, et eksperiment on läbi kukkunud. Edaspidi lubasin esitada probleeme ainult verbaalses keeles. Siis juhtus ootamatu — 8 üliõpilast avaldas soovi midagi teha arvutiga TEISTE ERIALADE jaoks. Korraga välja pakkuda 8 programmi ideed ma ei suutnud. Parajasti jõudsin oma TL eriala diplomandidega rajani, kus oleks vaja kasutada arvutit. Asjast haarasid kinni Helge Veeremaa, Margit Koost ja Viia Vilumets. Näitasin nende tööd mitmes teeninduskombinaadis. Leiti, et asja on vaja edasi arendada.

Esialgu rohkem kaasatulijaid ei olnud, rühm oli hõivatud teise õppeaine kursusetööga. Alles viimasel nädalal tuli tahtjaid juurde. Siis aga oli arvutitund rühmalt juba ära võetud. Üldkorras arvutikasutajaks julges jääda ainult rühmavanem Mart Roost. Kaks nädalat otsis ta eksamivaheaegadel tükimikke perforeerimisseadmete töös. Nüüd on käes võrkgraafiku programm. Ega siin midagi erilist arvutada olegi. Suurema osa programmist moodustavad väljatrükilaused. Kirjapilt peab olema selge!

Eksamieelsel konsultatsioonil tegin kokkuvõtteid aasta tööst: 4 programmi 27 inimese kohta. Kesisevõitu. Hea seegi. Kiitsin ja tänasin tegijaid. Eksamipäeval ootas mind üllatus — laual kasvas pidevalt programmide ja perfokaartide virn. Miks nad siis varem lagedale ei tulnud? Ei olnud see programmitegemine veel päris käes, mõni sai tulemuse alles eelmisel päeval. Osutusin TI-61 üliõpilaste oskuste hüppelise kasvu tahtmatuks tunnistajaks. Kui varem küsiti minult programmi ideed, siis nüüd osati anda probleemi verbaalne, algoritmiline ja programmiline ühtne kirjeldus. Selle vormistuse ühtsuse poolest paistis silma Ruth Rebase töö. Probleemipilstituse reaalsusega üllatas Merike Walter. Ta on töötanud müüjana ja teab, mida arvuti kaubanduse heaks teha võib. Krista Boikovi ja Kai Korjasi programmi hankelepingute arvestussüsteemi kohta saab kergesti kohandada raamatupidamise eriala: üliõpilastele mõeldud majanduslikuks mänguks, Maret Hansteini ja Mare Maasika programmide abil hakkame tegema huvitavaid analüüse töö- ja palgakorralduse alal. Anne Kreutzwald ja Liivi Tulf esitasid omatöö ASSEMBLER'is. Mul ei olnud sellest keelest ettekujutust. Kui ma nägin mind huvitavate probleemide kirjeldust selles keeles, siis sai üsna palju selgeks. Kaia Võhandu eelistas FORTRAN'i. Asi on kergemini õpitav ja masinale kiirem.

Praegu on TI-61 üliõpilased tootmispraktikal arvutuskeskustes. Vist on nad lihtsad programmikesed juba unustanud. Mina aga juurdlen veel kaua nende didaktilise väärtuse kallal. Sügisel demonstreerin programmide kasutamist üliõpilastele, kellele arvuti pole erialaks.

PEETER LAGEDA

REPLIIK REPLIIGILE

(Vt. ajaleht «Tallinna Polütehnik» nr. 14, 29. aprillil 1981. a. «Tähelepanu, suvemalev» ja ««Noorte Hääl» Eesti Üliõpilaste Ehitusmalevas» nr. 2, 28. mai 1981. a. «Repliik»)

TPI suvemaleva komissar soovib teatada EÜE Keskstaabile ja mõlema eelpoolnimetatud lehe lugejatele, et ta ei ole hakanud kuulujutte levitama. Vastuseks «Repliigile» võin teatada järgmist. ELKNÜ TPI Komitee on otsustanud, et suvemaleva staaži arvestatakse välismalevarühmade kompleksteerimisel EÜE staaži hulka. Missugusel määral, kas ühe aasta suvemaleva eest pool aastat EÜE staaži nagu ka EÖM-i puhul, seda ei ole veel teada.

Seda, et suvemalev kuulub EÜE hulka, pole ka kõige parema tahtmise juures võimalik välja lugeda TP eespoolnimetatud numbrist. Samas võib tänada austatud EÜE Keskstaapi selle eest, et lubatakse kanda EÜE vormirlietuse hulka kuuluvaid riietusesemeid. Varem on juba kirjutatud, et TPI suvemaleval on oma atribuutika ja EÜE atribuutikat kasutada pole tahetudki. Selle mõtte autoreid, nagu teeks ilma EÜE atribuutikata malevavorm inimesest EÜE liikme, TPI majas ei leidu.

Lõpetuseks tahaksin ütelda, et on kahju, kui tekivad sellisel tasandil arusaamatused. Teenivad ju lõpuks nii EÜE kui ka TPI suvemalev ühte eesmärki — sisustada üliõpilaste suvist vaba aega, aidata ettevõtetel ja majanditel täita suvisel ajal vakantseid töökohti.

TPI suvemaleva staap peab oma veaks ainult seda, et ei ole saatnud EÜE Keskstaabile suvemaleva põhikirja, mille läbilugemisel poleks EÜE Keskstaabil tekkinud vajadust rünnata pressi vahendusel TPI suvemalevat. Kui keegi lehe lugejatest soovib tutvuda põhjalikumalt TPI suvemaleva tööga või tema põhikirjaga, siis palume läbi astuda ELKNÜ TPI Komiteest.

TPI suvemaleva komissar
ERKI URVA

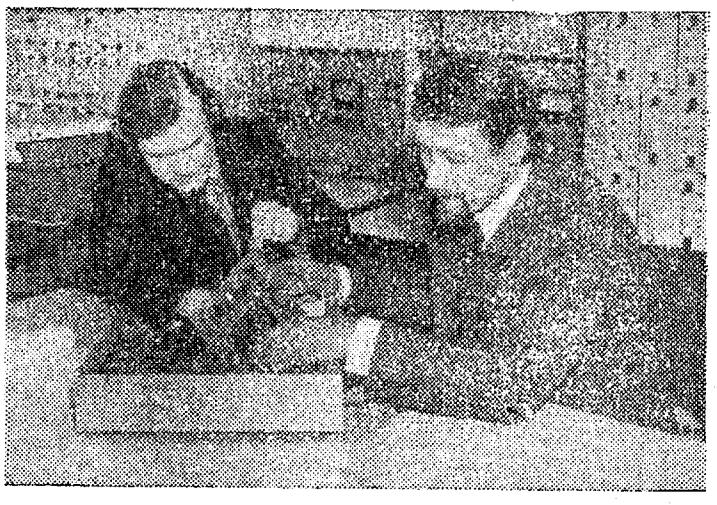

● Automaatikateaduskonna leidurid **Toomas Parve** (vasakul) ja **Mart Min** enda projekteeritud vektorvoltmeetriga.

Sven Arbeti foto.

OLLA VIHMAST KANGEM

Ei aidanud isegi Sulevi ütlemine, et Hiiumaal pole kunagi sadanud — esimese vihma sai «Kuljus» kätte juba enne Rohuküla. Ja nii kõrget merelainet sai mõnigi mandrimees tunda esimest korda.

Poolteist tundi praamisõitu viimasagarate ja kajakate saatel, ning viis tosinat inimest suure arvu rahvatantsukostüümidega, kõige muu vajaliku ja mittevajalikuga oli lõpuks end ühte bussi ära mahutanud. Siis selgus, et ainus, kes enam peale ei mahu, on Sander oma kontrabassiga. Õnneks olid ettenägelikud kiidlased veel teise bussi meile järele saatnud. Õige pea võisime end Kärdla kooli võimlas sisse seada. Lahke pererahvas oli meie ööbimispaika kaunistanud lõhnavate kaskede ja kaunite metsalilledega. 12.—14. juunini kestev «Kuljuse» Hiiumaa-reis oli sihtpunktis.

Proov pidi olema kohe õhtul, ilm oli aga endiselt kuri. Vihma küll enam ei sadanud, kuid meie suureks «kurvastuseks» jäi proov siiski ära. Järgmisel hommikul alustasime aga juba varakult. Ilm oli endiselt sombune. Tantsijate hea tuju ja tugev trots said ilmataadist võitu ja pilved olid üsna pea laiali ning päike väljas. Lõunaks oli rahvakunstiõhtu kava koos ning osavõtjad said teenitud puhkepausi — õhtuni. Puhkepaus aga ei meeldinud jälle ilmataadile, ja selleks ajaks, kui tantsijad olid peorõivais, et peoplatsile minna, sadas juba kui oavarrest.

Väike lootus peokorraldajail vist ikka oli, sest bussiga meid mere äärde viidi. Rannapaarguni viiv tee sarnanes kirevatest vihmavarjudest jõega ja bussil oli tegemist, et rahvast läbi murda. Südamest käis soe jutt läbi, kui nägid, kuidas suured ja väikesed hiidlased ilma trotsisid — ehk kontsert ikka toimub! Nii oli meilgi väga kurb kuulda, et pidu halva ilma tõttu ikkagi ära jääb.

Pühapäeva hommikul säras taas päike ja ilm oli nii ilus, nagu polekski ta meile vingerpussi mänginud. Koos tantsuansambliga «Narva» andis «Kuljus» Kärdla kultuurimaja ees väikese kontserdi, millele publik väga tormiliselt kaasa elas.

Tavakohaselt toimub igal aastal ka laulupäev. Seekord sai see teoks Suuremõisas. Laulupäeva kavva tehti kiiresti muudatused ning pealtvaatajail oli võimalus osa saada ka ärejäänud rahvamuusikapeo mõnedest etteastetest. Kontsert venis päris pikaks, kuid kui algas «Kuljuse» saksa tants, tulid nii mitmedki šašlõkiahju ja kauplusautode juures ära, vaatamaks, kuidas «saksapreilid lessi õuel vallatlevad» — nagu ütles üks muhe hiiu mees. Kui rahvatantsijate karussellid keerlema hakkasid, ei suutnud enam keegi kõrvale jääda.

Nii hoogsalt kontsert lõppeski, ja kõik osavõtjad võisid hiiuõllel ja suitsukalal lasta hea maitsta. Ja varsti juba seisidki ees bussid, et meid praamile viia. Laul aitas kaasa ja pooleteisetunnine meresõit möödus kiiresti.

Sel aastal ootavad meid veel ees vabariikik rahvatantsupidu, tudengite laulupidu «Gaudeamus» Riias ja kontserdid Balti regati ajal. Teeme hoolega tööd ja peame põialt, et ilmataat edaspidi lahkem oleks ja rohkem päikselist nägu näitaks.

Kuljuslased
EVE VÄLJAMÄE,
KATRIN TUULIK,
MERIKE TIRGIMÄE

SESS ON IMETORE AEG, SAAB ÕPPIDA!

EBAHARILIKULT

MÕTLEJA

Varajane päikesekiir vaatab aknast sisse, valgus tungib peagi igasse nurka. Akna all istub mees, seljaga valguse poole, küünarnukid põlvedele toetatud. Ruum on avar, tühi, vaid kagedad seinad. Tuleb välja, et tegemist on lihtsalt koridori laiendiga ehk auditooriumi eesruumiga. Nii palju, kui siin on valgust, nii palju on ka mõtteid mehe peas. Juba jõuavad kooli esimesed usinamad õpilased, mõne aja pärast on neid terve hulk ringi sagimas. Kell kaheksa algavad loengud, viimased hilinejad tormavad veel uksest sisse, heidavad mantli viluaud liigutusega varna ning kaovad. Meie kangelane aga muudkui istub ja mõtleb, teda ei liiguta ümbritsev melu, isegi silmad on ta kinni lasknud. Kas on ka tema üks maailmaparandajatest?

Lähevad tunnid, aeg kaob märkamatult, palju vett voolab ajamerre. Tudengid on juba ammu lahkunud, ka viimased õppejõud kiirustavad koju. Koristaja käib niiske lapiga põranda üle ning lahkub samuti. Mees istub ja mõtleb ikka.

Mees istub ja mõtleb, kui palju on kaks korda kaks.

LEID FUAJEEST

Kui lõpeb loeng, ruttan endale nii tuttavasse ja armsaks saanud kohta. Käin seal tihti, mulle meeldib seal istuda. Alati ootan kannatamatult, millal meie õppejõud loengu lõpetab. Olen sisimas õnnelik, kui teema saab varem läbi ja dotsent meid varem minema laseb. Tavaliselt ei lähe ma sinna üksinda, ka sõbrannale meeldivad need unustamatud hetked. Nimelt käib sealt mööda enamik meie maja noormehi. Nii saame end näidata kõige täiuslikumal kujul, ega me asjata ju tõuse hommikul vara, kui muul rahval kõige magusam uni. *Make up* võtab oma priske pooltunni. Ja seal me siis oleme, kaunid daamid oma õitselepuhkenud kenaduses, nagu roosid iluaias, puudub vaid aednik. Kuid lootus pole meid veel kunagi maha jätnud: kolm aastat tagasi leidis meie sõbranna siit endale mehe.

MARI

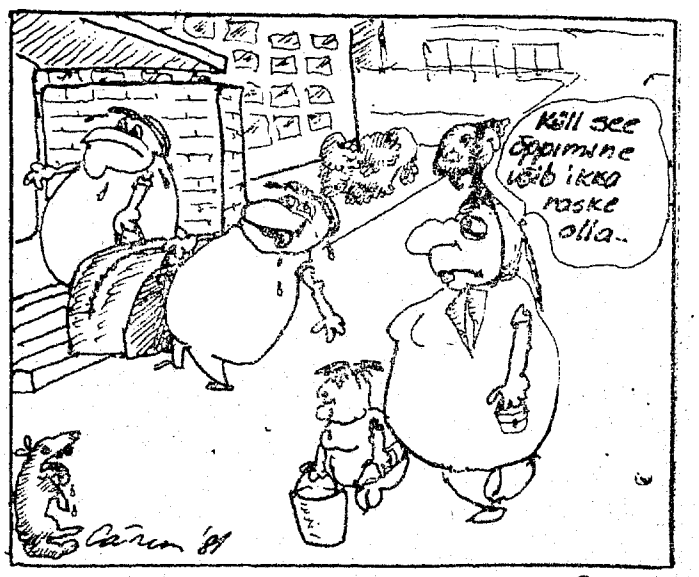

* Selle nurga pani kokku esmaspäeval diplomeeritud automaatikainsener HARVI VARKKI.

kõnelused

Lõpetamisel

Rühmakaaslase TÕNU KOPPELIGA vestles KAIDU JALAKAS

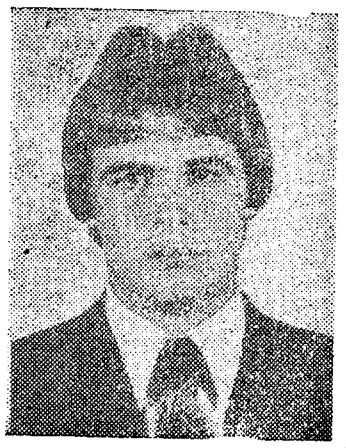

TÕNU KOPPEL

Tänavu kevadel saabus Ungari-reisilt MA eriala diplomand Tõnu Koppel. Uurimaks, kuidas selliste ettevõtmistega jõutakse, meelitasin kolleegi puhkeruumi mõtteid mõõtma. Tõnu eriti jutukas ei olnud: aina muheles, aga asja tuuma saime siiski kätte.

* Kuidas on läinud TPI-keeli autoerialatudengi seisusse jõudmine? Kas Sul oli sügavale peidetud poisipõivesoov saada . . .?

Isa on mul autojukt, ise proovisin ka autojuhtimist. See oskus ja autoehituse teoreetilised alused kuluvad marjaks ära.

Instituuti sain sisse eksperimendi korras, ise ei teadnudki, et vastuvõtmisel selline asi on.

* Mis tunne ühel esmakursuslasel ka on, kui püüad praegu meenutada? Mina sain kõiki nimesid ja nägusid grupis küll alles teisel semestril korralikult kokku sobitada.

Meie rühm kujunes kuidagi iseenesest, läbi koredate kaaslaste, rühma õhtutel, koos õppimises, spordis. Õpimeeleolu muutub meeldivaks, kui ollakse üksmeelsed. Eriti hea kontakti loob ühiselamu. Mõningane eraldumine tekib paratamatult omas kodus elavate poistega.

* Kuidas läks ühiskondliku koormuse jagamine? Kas peale ka suruti? Omalt poolt võin öelda, et meie grupis oleks võinud mõnigi asi läbimõeldum olla.

Mind valiti komsorgiks. Väga kena oli, kui minu kergest ettepanekust kaastudengid kohe hakkamas ja organiseerimas olid.

Läbi aastate tagasi vaadates tundub, et tormiline arenemine sisemises plaanis toimuski just esimestel kursustel. Võrdlemisi määravaks on sõprade mõju, nendepoolne suunamine. Lõpu poole muutub kõik stabiilsemaks. Palju sõltub instituudieelsest pagasist.

* Kas eeskujulikult õppimine vaba aega ka jätab? Tavaliselt kipuvad laisemad virisema, et aega vähe ja tööd ikka palju.

Esimesel kursusel tundub see tõesti nii. Väga palju on vaja plaani järgi ja õigel ajal teha. Mind aitas karate treening. Arenes loogiline mõtlemine ja enesedistsipliin. Ka teatris meeldis käia.

* Kuidas õppejõududega kontakt kujunes, kas sundijaist on saanud kolleegid?

Kõrgkoolis suhtutakse õppejõududesse hoopis teisiti kui keskkoolis. Siin peaks see vahekord olema loomingulisem. Suurest hulgast pakutavast on tudengil võimalik ühtteist oma äranägemise järgi valida.

Tudengi käitumist mõjutavad paratamatult ka õppejõu nõudmised. Et hästi «mängida», tuleb «mängureegleid» tunda.

* Kas tulevane amet tuntakse ära õppimise käigus? Nüüd võib juba küsida, kas oli raske?

Eriala ja töökohta peaks mingil määral tundma juba enne instituuti. Minul kinnistus ettekujutus sellest aastate vältel. Kõiki tegemisi tuleb võtta rahulikult ja loogiliselt. Üllatavalt hästi läksid esimesed kursused. Üldiselt sõltub kõik võimetest. Tööd peab tegema, hiljem tekib soov ka ennast samal tasemel säilitada. Tuleb tunda oma võimeid ja töötada pidevalt. Alati võib-olla ei saagi ennast ise suunata. Mitmed intuitsioonimomendid ei ole siiani ka alt vedanud.

Enne lõpetamist tuli soov minna edasi. Lõpetamine on küll tõuge ellu, aga mina tahan õppimist jätkata. Sellest ka töökoht instituudis, mis annab suurima läheduse erialale. Vähem kui poole aasta pärast töötan TU sektoris inseneriina.

* Sinu eelnevat juttu ei ole vaja enam täiendada. Ka esmakursuslasele peaks olema selge, et parimate hinnete ja Lenini-nimelise stipendiumini ning praktika väliskreisini jõutakse ainult läbi tubli ja plaanipärase töö. Nüüd ehk räägid reisimuljetest.

Komandeering viis mind Budapesti Tehnikaülikooli diplomipraktikale. Tehniliseks tugipunktiks sai autokoondis «Volan», sarnane meie «Autovedudega». Tutvusin firma mitmete ettevõtetega ja kogusin andmeid diplomi tarvis. Põhilised raskused tekkisid keelega. Siit ka soovitus kõigile keelte õppimiseks.

Vanemad ungarlased räägivad saksa keelt, nooremad ka vene keelt. Üks insener suutis mulle sõbra abiga sõrmedel selgeks teha, et ta on kaks aastat vene keelt õppinud.

Meeldiv oli ekskursioon «Ikaruse» firmasse. Tehas tundub kubase ja kompaktsena. Toodetakse 45 bussi päevas, eksporditakse 45-de riiki. Olmes märkasin, et tarbeesemed on ikkagi suhteliselt hinnalised. Ungarlasest tudeng ei kipu kõrtsi pummeldama, kalliks läheb.

Väga aktiivne on elu üliõpilasklubides. Diskoteek ei ole ainult tantsimiseks, vahepeal võib seal ka filme vaadata.

Kohalike tudengite koosolekud toimuvad temperamentselt ja otsustavalt. Vaba aeg on tihedalt täis omaalgatuslikke spordiüritusi. Ülikoolil on suur bassein.

KAIDU JALAKAS

Mind majutati ühiselamusse, kuhu üliõpilasi paigutatakse erialade järgi. Kaheinimesetoad. Toanaabriks oli ungarlane Tibor Kugel. Sõprus oli kiire arenema, tulemuseks teredad sõidud Tibori kodukanti Põhja-Ungarisse. Ka sõpruslinnast Szolnokist sai läbi põigatud ja kinoteater «Tallinn» ära nähtud.

Lahkumisel valitses Ungaris meie mõiste järgi südasuvi.

Meeldiv reis õpetab avameelsemalt ja asjalikumalt vaatama elule meie koduvabariigis.

Nüüd on päevad täis asjalikkust ja kiirust. Inseneriks saamine nõuab tihedat teadust.

Soovime diplomandidele teravat mõistust ja veenvat sõna, jõudu ja jaksu ka kõigile teistele. Parimaks tunnustuseks on teenitud puhkus või punane diplom.

«RUJA» ENDISELT ESIRIDADES!

Tänavu toimus Balti liiduvabariikide polütehnikumide kunstilise isetegevuse festival kahekümne neljandat korda, sedapuhku Tallinnas. Külalisi oli saabunud Kaliningradist, Vilniusest, Kaunasest ja Riiast. Festival kestis 21.—23. maini.

21. mail vaadati Kaunase ja Tallinna kavasid. Vaatajate lootusi ei täitnud Tallinn. Tuli see ehk kiirest suurest külalisiahkusest, kuid õigest esinemisest jäädi kaugele. Korduvalt vedas alt helitehnika. Teise festivalipäeva sisustasid Riia, Vilniuse ja Kaliningradi polütehnikumid. Hea kavaga tuli lavale Riia PT, kes pantomiimile vahelduseks pakkus rahvatantsu, kõik ühtseks tervikuks põimitud.

Õhtu jätkus Glehni lossis, kus külaliseks oli Tarmo Urb venna Toomase ja kitarriga. Kitarripalade helid veel kõrvus, kutsus endine tipikas, nüüd Tallinna Polütehnikumi komsomolisekretär ja õppejõud Raivo Raidám kõiki diskorütmide kummusse. Osales ka itaallane Dario Tocarelli, mees, kes 16 aastat on musitseerinud koos Pete Seegeriga ja kes on suur Vladimir Võssotski talendi austaja. Varalahkunud poeedile ja muusikule oli pühendatud Dario üks paladest.

Järgmise õhtu naelaks sai ansambli «Ruja» esinemine. Kuigi polnud erilist reklaami, oli hästi informeeritud tudengeid ja tehnikumiõpilasi Vineeri- ja Mööblikombinaadi klubi saal kogunenud mitusada. «Ruja» esinemised Tartus ja A. Oidi nimelisel võistluskontserdil olid teleekraani vahendusel jõudnud paljudeni. Huviga oodati Rein Rannapi taassündi rockmuusikas. Kellelgi ei tulnud oma muusades pettuda. Urmas Alender žestikuleerib, elab ja liigub laval, pigistab mikrofonijalga. Jaanus Nõgisto vehkleb kitarriga, pillub juukseid, võtab endalt viimast, õhutab kaaslasi. Rannap on asja sees, paatos ise, pilk suunatud kuhugi kaugelekaugele. Trummar Jaan Karp loeb elavalt rõhulööke, tema valusalt terav trummikäsitsus köidab pilku. Ainult bassimees Tiit Haagma on meremehena kindel, murdumatu ja rahulik. Publik laulab-karjub kaasa. Laukud tulevad ja lähevad. Algus tehakse «Zeppelini triumfiga», järgnevad «Immigrandi laul», «Leiutajad-Laiutajad», «Must ronk», «Te Mrs. Lennon», «Mõttemammut» jt. Tudengid hoitakse doktor Noormanni laulukesega peo lõpuni pinge all. Väga meeldis kuulajatele K.-E. Söödi sõnadele kirjutatud «Must ronk» ja koostöös O. Arderiga valminud «Eile nägin ma Eestimaad». R. Rannap tõi esile klaverimängu võlud, efekti lisasid helitehnilised võtted. Kuigi Rannapi «Tule metsa» on kõlanud päris mitu korda raadios, tundub see ikkagi omanäolisena. Sõnad panevad mõtlema: Hoia metsa! Et mets ei saaks otsa!

Näib, et praegustest Eesti rockansamblitest suudab «Ruja» kõige elamuslikumalt avada seda laadi muusika hinge. Meie vanimaid ansambleid on pärast koosseisu muutusi võtnud suuna jõulisele ja ekspressiivsele *hard rock*'ile, kuid sellega ei taheta publikut lämmatada, sekka pakutakse meloodilisi lugusid, nagu näiteks «Viimne mood». «Ruja» liikmetel on kadestamisväärne mängutehnika, vaba esinemismaneer ja, mis ehk peamine, loojavõimekus (eeskätt R. Rannap). «Ruja» laulusolist Urmas Alender on pidevalt tõestanud oma oskust publikuga suhelda ning muusika sisemisi väärtusi esile tuua.

Paljud Eesti juhtivad rockgrupid tahaksid ümber lükata hiljuti «Noorusest» loetud väite, et pop-, biit- ja rockmuusika on juba iseenesest meelelahutuslikud. Taoline suhtumine vajaks ammu ümbervahetamist asjatundlikkuse ja analüüsi vastu!

Värskendavalt mõjus U. Alenderi esituses U. Naissoo lugu «Mööda koduvälju» — kohustuslik vabariiklikus tarifitseerimises osalenud ansamblitele.

Lähiminevikus võis «Ruja» muusikat kuulata linnahallis, kus esineti koos Nukuteatri trupiga. Lavaküpseks tehti «Ja ahne naine».

Nüüd mõned küsimused muusikutele enestele.

«Mulje tänasest kontserdist?»

R. Rannap: Publik oli meeldiv. Kuid vaiksed palad ei suuda publikule sellise kaasaelamise juures avaldada täit muljet.

«Tartu RSP-81?» — Festival oli väga hästi korraldatud. Suur tänu korraldajatele julge ettevõtmise eest. Oleks taolisi esinemisvõimalusi vaid rohkem.

«Mis teeb rõõmu, mis muret?» — Tore, et «Rujal» on nüüd väga hea löökriistade mängija. Rõõmustab publiku soe vastuvõtt. Meeldiv, et meil on kuulajaid ja et neid mõistetakse. Aastaid tagasi vaadati meie tegudele kuidagi imelikult. Suurimaks mureks on lindistamine.

● Ja veel.

Ansambel «Ruja», meie 70-ndate aastate süvamuusika lipulaev, on taas purjetamas Eesti muusika avamerel. Kuigi välises muusikarüüs on midagi olulist muutunud, nimetame seda siis rahvalikkuseks või rohkem estraadilikkuseks, on meeste eesmärgid ja mõtted muusikas jäänud samadeks. Loomulikult on nad tublisti arenenud, puht tehniliselt kui loomingulisel. Kui mitmedki Eesti juhtivad rockgrupid püüavad rõhutada oma parimat liiget-liidrit (näiteks «Magnetic Band» G. Grapsi, «Vitamiin» A. Veskit jmt.), siis «Ruja» stiil põhineb viimasel ajal üliheal ansamblitunnetusel. Tahaks öelda, et nad kõik on head pillimehed, kes on suutelised ülioskuslikult oma instrumentidest helisid välja võluma. Kõrvaltvaatajale tundub kõik lihtne. Kui palju on aga ühe loo taga tööd, otsinguid ja vaeva . . .

«Ruja» Tartu muusikapäevade kavas üks Eesti eredamaid klaverivirtuoose Rein Rannap kadus, õigemini sulas kogu ansamblisse. Pea kõik mehed esinevad võrdväärselt hästi. Ka nende praegune uus, peamiselt Rannapi lugudest koosnev kava on varasematest palju enam publikut arvestav, teisiti öeldes: publiku maitse ühtib muusikute otsingutega. Kui viis aastat tagasi Eesti TV-s esinedes otsis «Ruja» nii peremeest, publiku mõistvat suhtumist, harjutamis- ja esinemiskohti, siis tänaseks on need probleemid lahenenud. Rahvas ootab ihkab oma lemmikuid näha ja mehed tahavad midagi öelda. Seni on jätkunud, mida öelda. Koostöö tekstide autori Ott Arderiga on kasuks tulnud. Sõnad on muutunud taustmuusikale võrdväärseks partneriks. Õigus on ka ajalehe «Põllumajanduse Akadeemia» korrespondendil Kalju Bettonil, kes kirjutab: «Loomulikult mängib «Ruja» hästi, ometi on kohati valus kuulata J. Liivi, H. Runneli, K.-E. Söödi mõttetihedaid tekste läbi nii primitiivse muusika. Ilmselt on «Ruja» vahetanud ka publikut. Ja uuele publikupõlvkonnale on mõeldud kummaliselt ebarujalikud «Viimne mood», «Dr. Noormann», mis meenutavad mürsikurocki. Loodame, et kõik vana ei kao . . .»

Loodame, et kõik vana ei kao
diivani sees mu noodid ei hävi
ootavad paremaid aegu
rohtu kasvab kulunud lävi
sest et suvi on praegu.

(J. Üdi)

Eelnev lugu tundub kiidulauluna, rõhutatud on ansambli positiivseid jooni, pealegi on selle loo autorid tavalised tudengid, kes muusika professionaalsest lahkamisest-kritiseerimisest üpriski kaugel asuvad. Mingi arvamuse vist suutsime siiski välja tuua.

Ansamblite-muusikute võrdlemisel-hindamisel peavad eelkõige võrdsed olema hindamise kriteeriumid. «Ruja» valiti Tartu rahvaste sõpruse päevadel tudengipubliku lemmikuks. Seda rõõmustavam, et Eesti ansamblite vabariikliku konkursstarifitseerimise žürii eesotsas helilooja Gennadi Poddiskiga jõudis samale arvamusele.

Eelnenud read ei ole ühe kontserdi hetkmuljed. Sarnased mõtted on tekkinud ansambli arengut jälgides mitme aasta vältel. Olles osa saanud, ehkki passiivse kõrvalseisjana, ansambli muredest-rõõmudest pilemat aega, tahaks loota, et lähemas tulevikus Eesti parimate ansamblite plaadistamisvõimalused tunduvalt paranevad. Muusikutele oleks vägagi meeldiv, kui kõrgemalseisvad organid mõistaksid, õigemini püüaksid objektiivselt hinnata rockmuusika osa tänaste noorte elus. Noored armastavad muusikat, mida tahavad kuulata-mõista, ja seda rõõmu valmistab neile ka ansambel «Ruja». Hea on lõpetada muusikakorüfee Valter Ojakääru sõnadega Tartust, kus ta asetas meie parimad ansamblid palju kõrgemale kui näiteks hiljuti Tallinnas esinenud inglise trupi «New Seekers». Oleks juba aeg hinnata muusikat selle mõõdupuuga, mida ta väärib.

Käesoleval, 1981. aastal ansambel «Ruja» esinemisvähesuse üle kurta ei tohika, pigem vastupidi: Tartu muusikapäevad (publiku eriauhind), vabariiklik ansamblite konkursstarifitseerimine (žürii üks peaauhindadest), kontserdid Tartus Tähtvere pargis, Tallinnas, osalemine A. Oidi nimelisel võistluskontserdil jne. Kõik esinemised on olnud vastutusrikkad.

Ja veel üks mõte. Eriti sellel kevadel on paljud rockkontserdid andnud järgnenud diskole mitu silma ette (ehkki kord järgnes peale «Ruja» esinemist P. Starostini väga hea ja efektirikas diskokava). Eks seegi näita, kus on peidus sügavamad väärtused!

Oleks vägagi meeldiv, kui «Ruja» ka TPI muusikasadamasse senisest tihedamini ankrusse heidaks.

URMAS UIBOLEHT
EE-43
TOOMAS RIHVK
EE-62

õnnitleme

Arvo Ots 50

Kirjutatud on, et Sa oled sündinud 26. juunil 1931. aastal Sindis kooliõpetaja peres. Kuid juba aastaselt sai Sinust mulgimaalane ja Viljandist Sinu esimene koolilinn. Tallinlane oled küll juba 1948. aastast, ent Viljandi on jäänud Sulle kodulinnaks, sest sealt pärineb ka Sinu tarmukas abikaasa, kellega koos olete üles kasvatanud tütre ja poja.

Tallinna 2. Keskkooli lõpetasid eksternina 1950. aastal ja samal aastal tegid saatusliku käigu TPI-sse. Mis ahvatles Sind soojusenergeetikat õppima? Võib-olla esimesi samme astuva põlevkivienergeetika probleemide rohkus, mis Sinu uurijaloomusele rikkalikku toitu pakkus? Oli kuidas oli, ent 1955. aasta kevadel jäid rahule mõlemad pooled — Sinule anti soojusenergeetika inseneri diplom kiitusega, energeetika aga sai inseneri, kellest edaspidi võrsus järjekindlamaid, mitmekülgsemaid ja loominguviljakamaid soojusenergeetikuid vabariigis.

Igisõpruse teadusega sõlmisid juba tudengipõlves. Sellest ajast oled kadedustvääriva järjekindlusega teaduse müüri kive ladunud ja ikka vaid «puhta vuugiga». 1955. a. sügisel sai Sinust ENSV TA Energeetika Instituudi nooremteadur, seejärel aspirant. 1958. aasta saatsid ära juba värske tehnikakandidaadina. TPI hakkas Sinust osa saama 1957. aastal, esialgu tunnitasulise õppejõuna. Soojusenergeetika kateedri dotsendi kohale asusid 1960. aasta septembris, dotsendi kutse omistati Sulle 1962. a. veebruaris.

Mõne tööaastaga jõudis kaante vahele doktoriväitekiri «Soojusfüüsikalised ja keemilised protsessid tolmpõlevkivikolletes», mille kaitsesid 1968. aastal. Samal aastal istusid soojusenergeetika kateedri juhataja toolile, mis oli vabaks jäänud prof. I. Õpiku siirdumisega tööle Teaduste Akadeemiasse. Ühtlasi hakkasid juhendama tööstusliku soojusenergeetika TU labori põhilisi uurimisteemasid. 1969. aasta detsembris omistati Sulle professorikutse ja Sinust sai vabariigi nooremaid professoreid.

Tänaseks on Sinu nime alla kogunenud 160 teadusartiklit neljas keeles, monograafia tuharikaste ja Siberi süte põletamisest energeetilistes kolletes. Kaks korda oled vastu võtnud Nõukogude Eesti preemia — 1970. aastal «Eesti põlevkivi energeetilise kasutamise teaduslike aluste väljatöötamine» eest kollektiivis, mida juhendas praegune akadeemik I. Õpik, 1980. a. aga kollektiivi juhina töö eest «Soojuselektrijaamade võimsate aurugeneraatorite küttepindade korrosioon-erosioonkulumise analüüs ja arvutamine». Tänavu maikuust oled Sa Eesti NSV teeneline teadlane.

Laia haarde ja tulemusrikkusega paistab silma Sinu tegevus teadustöö organiseerimisel. Soojusenergeetika kateedri ja tööstusliku soojusenergeetika TU labori hea tööalane maine süveneb ja ulatub piiri taha. Tihedad sidemed Bulgaaria, Jugoslaavia, Ungari, Saksa DV, Soome jt. maade teaduskeskustega on suurel määral Sinu teene. Teaduskonverentse oled organiseerinud mitu, tosinajagu noorteadlast on Sinu juhendamisel jõudnud kandidaadikraadini, oponeerinud oled ametlikult 5 doktori- ja 21 kandidaadikraadi taotlejat. TPI tööstusliku soojusenergeetika kaitsmisnõukogus, mille eesotsas seisad, on kaitstud 26 kandidaadiväitekirja. Energiat on Sul jätkunud mitmes üleliidulises ja vabariiklikus nõukogus, komisjonis, presiidiumis osalemiseks.

Õppetöö täiustamine soojusenergeetika kateedris on samuti olnud Sinu tähelepanu all. Oled kirjutanud algupärase termodünaamika õpiku ja osa võtnud mitme teise õppe- ja käsiraamatu koostamisest. Järjekindlalt taotled õppelaborite moderniseerimist, arvutite «MIR» ja «NAIRI» laialdasemat rakendamist õppetöös.

Eksib see, kes arvab, et ülalloetletuga on ammendatud Sinu suutlikkus ja «koolivälisteks tegevusteks» ei jatku Sul enam tahtmist ega aega. Juba tudengipõlves tegelnud Sa raadiotega ja sõitnud mootorrattal Tallinn—Tartu tähesõitu. Sinu imetlusväärne võime kiiresti probleemi tuuma ja tervikut tabada, oskus ratsionaalselt töötada on jätnud Sulle aega paljuks — õpid Marksismi-Leninismi Ülikoolis, täiendad end võõrkeeltes, reisid kodu- ja välismaal, juhatad elamu- ja suvilakooperatiivi, ehitad suvilat Väänas, käid muusikaüritustel, pead lugu saunast ja saunakõrvasest, tugevdad tervist orienteerumisrajal.

Kolleegid TPI soojusenergeetika kateedrist ja tööstusliku soojusenergeetika uurimislaborist soovivad Sulle juubeli puhul raugematut elu- ja töörõõmu, õnnestumist kõigis ettevõtmistes. Palju, palju õnne!

EÜE-81 4. juuli—28. august

Algus 1. ja 2. lk.

Mustad jõugud. Tekkimise peapõhjusena on nimetatud paberimajanduse puudumist. Tegelikult on see anarhiasoov — mitte alluda kontrollile. Et tegu on enamasti endiste malevlastega, kantakse vanu malevavorme, ja kohalike elanike silmis võetakse neid EÜE pähe — ühed üliõpilased kõik! Kus valitseb töö, pole asi nii hull, kus aga on ainult korralagedus, on see häbi üliõpilaskonnale tervikuna.

Võrreldes möödunud suvega on tänavu oodata jõukude arvu suurt vähenemist. Paljud nende liikmeist on naasnud EÜE-sse. Tagasitulemise põhimotiiv: maleva suurüritused. Kokkutulek, lauluvõistlus, isetegevus; kõik kokku enda näitamise võimalus.

Joomine. Mis puutub kuiva seadusse, siis kompromisse olla ei saa. Iga inimese sisemine mina võib küll kalduda siia-sinnapoole, kuid EÜE on organisatsioon, ja organisatsiooni iga liige peab alluma distsipliinile. mis ei jäta valikuvõimalust — juua või mitte juua.

Peaks olema selge küll. Kuid samal ajal on selge ka, et kui tudeng 10 kuud aastas joob, siis on naiivne loota, et ta nüüd malevas 2 kuud ei joo. Siin peab ütlema, et keskstaap ei ole organ (eriti kokkutulekul), kelle ülesandeks on joodikuid likvideerida. Need, kel endal enam jalgu all pole, võetakse käsile (malevast väljaviskamine, nimed kõrgkooli ja avaldatakse malevalehes, leht saadetakse vanemate töökohta); nendega, kes ise ära tuigerdada jaksavad, keskstaap tegelda ei jõua. Siin ootab keskstaap enam printsipiaalsust regioonimeeste ja rühmakomandöride poolt. Regioonistaabi esindajal peaks olema piinlik purjus malevlast valgeks rääkida (nagu on seni juhtunud).

Niisiis — kompromissi ei ole. Ei päästa ka too kuulus karastav jook õlu, sest kogemused on näidanud, et ükskõik kui pikali mees ka ei ole, väidab ta veendunult: aga ma jõin ainult ühe pudeli õlut.

Järgmine pressikonverents otsustati korraldada pärast seda, kui suvekokkuvõtted tehtud. Seni aga saab malevaalast infot vabariiklikest ja rajoonilehtedest, Eesti Televisioonist ja Vikerraadio «Malevaminutitest» kolmapäeviti kell 21.30, eelkõige aga malevalehest, mida tänavu teevad injurkolleegiumi advokaat Rein Lang ja TRÜ III kursuse ajakirjandustudeng Hans Luik. Tipikad-eüekad, kirjutage neile!

URMI REINDE

MÕNUSAT SUVE!
KOHTUMISENI SEPTEMBRIS!

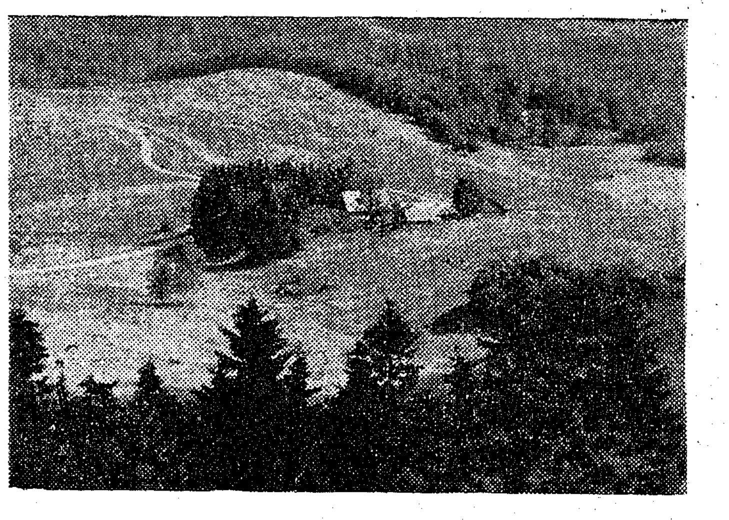

● VÕRUMAA. MEIDA JALASTI foto.

õnnitleme

Virve Peegel 50

Virve Peegel alustas eluteed Valguta kauni looduse rüpes. Huvi tulevase elukutse vastu sai alguse tugevate sporditraditsioonidega Tartu 2. Keskkoolis. Kehakultuuriteaduskonda viis Virve Peegli soov anda noortele pedagoogina sportimisrõõmu. Algas kehalise kasvatuse õpetaja töö Elva Keskkoolis. See oli huvitav ja kahju oli jätta oma kooli, kuid abiellumine tõi Tallinna. Siin rakendas V. Peegel oma teadmisi ja kogemusi Õpetajate Täiendusinstituudis. Südamele aga jäi kripeldama praktiline pedagoogitöö. 1966. aastal kandideeris ta kehalise kasvatuse kateedri assistendi kohale TPI-s. Algas töö üliõpilastega nii kehalise kasvatuse õpetajana kui ka majandusteaduskonna kuraatorina. Majandusteaduskond on olnud paljudel aastatel TPI spartakiaadil üks paremaid.

1975. aastal kaitses V. Peegel pedagoogikakandidaadi kraadi. Teadustöö on tõstnud ta ühingu «Teadus» üheks nõutavamaks lektoriks.

Oma ameti kõrval on ta armastav ja armastatud ema kahele pojale.

Parimad õnnitlused juubeliks ja jätkuvat energiat üliõpilaste kasvatamisel soovivad kolleegid kehalise kasvatuse kateedrist.

KODUSEINTE TOETUSEL

Õppejõudude ja teenistujate spordis kaaluka osa moodustavad mõõduvõtmised teiste kõrgkoolidega.

Mais Käärikul toimunud ENSV kõrgkoolide töötajate spartakiaadil jäime pingelises heitluses TRÜ ja EPA järel III kohale, komistuskiviks meesvõrkpallurite nõrk esinemine (IV koht).

Kindlalt parimad olid seekord meie korvpallurid (A. Keevallik, A. Krevald, A. Paist, T. Piliste, R. Kaarepere, R. Oras, P. Tõnsberg, E. Varblane, T. Randla ja H. Kangur). Teise koha TRÜ järel tõid ära maletajad (V. Talts, I. Mikk, L. Valdmaa, M. Vahemetsa).

III kohale jäime lauatennises ja naiste võrkpallis.

Lühidalt — esinesime alla oma tegelikke võimeid.

Tunduvalt kollektiivsem ja võidutahtelisem oli esinemine äsja lõppenud Balti (KPI-RPI--TPI) XVI spartakiaadil Tallinnas. Pingelises ja äärmiselt tasavägises heitluses saavutasime pärast kuueaastast vaheaega jällegi üldkokkuvõttes I koha, tookord kahasse RPI-ga.

I kohale tulid meie tennisistid: A. Õpik, R. Reile, V. Topaasia, H. Altosaar ja J. Haabicht. Sulgpallurid: S. Nurges, K. Siimer, H. Kana, A. Siirde, A. Kikkas, P. Plakk, V. Mespak ja H. Tamvelius. Naisvõrkpallurid: A. Tammeraid, M. Ani, M. Komendant, I. Proos, A. Piht, R. Karus ja T. Hallang. Suur üllatus!

II kohale tulid korvpallurid, meesvõrkpallurid, lauatennisistid ja kalasportlased. Ainukesena tõid kolmanda koha maletajad.

Paljudel aladel (sulgpall — A. Kikkas, male — H. Tamvelius, tennis — V. Topaasia, H. Altosaar, kalasport — J. Vabaoja, lauatennis — E. Ruustal, E. Õun) viidi võistlused läbi hästi organiseeritult. Kahjuks ei saa seda öelda võrk- ja korvpalli kohta, kus oli veel vajakajäämisi.

Spartakiaadi kodaminekule aitasid palju kaasa V. Mikkal, H. Eesmaa, T. Allik, E. Simson, L. Kuusk, O. Tapupere, J. Tanner, V. Namm, A. Kikkas, J. Vabaoja, A. Krevald, H. Tamvelius, M. Ideon, U. Kallavus ja paljud teised aktivistid. Kõigile tänu!

Õppejõudude-teenistujate kehakultuurinõukogu hooldusõppejõud
UNO PURRU

tpi RAAMATUUUDISEID

1. **Õiguskasvatus tänapäeval.** — Tln.: Eesti Raamat, 1981. — 108 lk.

2. **Das Hochschulwesen der DDR:** Ein Überblick. — Berlin: Verl. der Wiss., 1980. — 259 S., ill. — Bibl.: S. 253—255.

3. **Быховская А. Ю. и др. Участие вузов в разработке планов социального развития трудовых коллективов.** — М.: НИИВШ, 1981. — 40 с. — (Обзор, информ.) НИИ пробл. высш. школы. Сер. «Ком. воспитание в высш. и сред. спец. школе», вып. 2).

4. **Лопухин В. Я. Методы анализа учебного процесса:** Методические разработки для преподавателей и слушателей факультета усовершенствования. — М.: 1980. — 44 с., ил. — Библиогр.: с. 41—42.

5. **Методология наук и формирование научного мировоззрения в учебном процессе:** Сб. статей. — Воронеж: Изд-во Воронеж. ун-та, 1980. — 175 с.

6. **Никитин А. В., Романова Л. И. Квалификационные характеристики специалистов с высшим образованием.** — М. НИИВШ, 1981. — 52 с. и (Обзор информ) НИИ пробл. высш. школы. Сер. «Обзоры по важнейшим науч. и науч.-техн. проблемам, предусмотренным пятилетним планом развития высшей школы», вып. 1).

7. **Организация практики студентов:** Инструкция и методическое руководство. — Рига: РПИ, 1981. — 68 с. — Библиогр.: с. 66—68.

8. **Педагогика высшей школы:** Респ. межвед. сб. — Минск: Вышэйш. школа, 1980, вып. 5 — 143 с. — Библиогр. в конце статей.

9. **Психология памяти и обучения:** Сб. статей. — Харьков: Вища школа, 1980, вып. 13 (№ 200). — Библиогр. в конце статей.

«TALLINNA POLÜTEHNIK»
«ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК»

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk t. 40/42. Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский политехник». Типография «Юхисэлу», Пикк, 40/42.
Toimetuse aadress: 200026 Tallinn, Ehitajate tee 5, TPI, 3. korpus, tuba 204, tel. 537-261.
Адрес редакции: 200026 Таллин, Эхитаяте теэ, 5, ТПИ 3 корпус, комната 204.

Tell. nr. 1940
MB-06776
Hind 2 kop.

Vastutav toimetaja
G. HAZAK